

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 1. srpna 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Korfa a soudkyň Mgr. Zuzany Ursové a JUDr. Brigity Košinové, odvolání **obžalovaných** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], a [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 3. 2019, číslo jednací 6 T 26/2019-171, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obou obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku o náhradě škody ve vztahu k poškozenému** [REDACTED] a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že

podle § 228 odst. 1 tr. řádu **jsou** oba obžalovaní **povinni** zaplatit společně a nerozdílně poškozenému [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], na náhradě škody částku 25 220 Kč a na náhradě nemajetkové újmy částku 46 026 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu **se** poškozený [REDACTED] **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byli oba obžalovaní shodně uznáni vinnými přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr.

zákoníku, přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, spáchanými formou spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku. Za toto jednání byl oběma obžalovaným uložen shodný trest, a to úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu oběma obžalovaným podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Oběma obžalovaným bylo dále uloženo podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku omezení spočívající v tom, aby dle svých možností a schopností (svých sil) nahradili škodu způsobenou svou trestnou činností. Obžalovaní byli rovněž zavázáni, aby společně a nerozdílně nahradili poškozené VZP ČR, regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, škodu ve výši 17 737 Kč na náhradu nákladů léčení poškozeného [REDAKCE] a dále poškozenému [REDAKCE] škodu ve výši 71 446 Kč na náhradu škody na poškozených věcech a bolestné. Poškozený [REDAKCE] byl se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaní dopustili shora uvedených trestných činů tím, že dne [REDAKCE] 2018, v době mezi 19:30 hod. až 19:41 hod. ve [REDAKCE], na [REDAKCE] před rodinným domem čp [REDAKCE], v průběhu slovní rozepře ohledně zkrácení živého plotu, poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], vulgárně nadávali, vyhrožovali zabitím, zmlácením a poškozením ledviny, následně [REDAKCE] pravou nohou kopl [REDAKCE], který v té době držel před sebou svůj mobilní telefon a nahrával incident, do oblasti žeber až poškozený upadl na zem a přitom mu z ruky vypadl mobilní telefon zn. [REDAKCE] v hodnotě 2 000 Kč, a když se postavil, [REDAKCE] udeřil poškozeného do hlavy, do oblasti pravého oka a spánku, v důsledku čehož opět poškozený upadl na zem a spadli mu z očí i brýle na zem, čímž došlo k jejich poškození, kdy poškozený se opět postavil a [REDAKCE] jej uchopil rukou za ohryzek a [REDAKCE] jej nejméně dvakrát udeřil do oblasti břicha, poté [REDAKCE] uchopil poškozeného a snažil se udeřit jeho hlavou do betonového sloupku, a následným úchopem do tzv. kravaty pokračoval v útoku, kdy poškozeného kopl kolenem do břicha a žeber a levou rukou tloukl do hlavy, načež k nim přistoupil [REDAKCE] a po [REDAKCE] požadoval příslib toho, že předmětný živý plot zkrátí, nebo bude zase zbit, kdy poškozený ze strachu, aby v útoku nepokračovali, nejméně čtyřikrát zopakoval, že plot ostříhá, a po tomto příslibu jej [REDAKCE] pustil a [REDAKCE] ještě kopl [REDAKCE] nohou s tím, že jej příště zabijí, přičemž v průběhu tohoto jednání, kdy se poškozenému snažila pomoci jeho matka [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která se pohybuje na invalidním vozíku, kopli do invalidního vozíku zn. [REDAKCE] tak, že ho poškodili na levé straně a způsobili na něm škodu ve výši 2 608 Kč, přičemž v důsledku výše uvedeného jednání poškozený [REDAKCE] utrpěl tržně-zhmožděnou ránu v pravé čelní krajině délky 2 cm, mnohočetné oděrky a ložiska zhmoždění měkkých tkání přední hrudní a břišní stěny, zlomeninu 7. a 8. žebra vlevo, oděrky a tržně zhmožděné rány na pravém předloktí s pracovní neschopnosti a dobou léčení v trvání od 10. 4. 2018 do 14. 5. 2018 a jednak byla poškozenému způsobena i majetková škoda v celkové výši 33 956 Kč, a to poškozením mobilního telefonu značky [REDAKCE] ve výši 2 000 Kč a poškozením brýlí značky [REDAKCE], ve kterých byly zabroušeny multifokální brýlové čočky značky Nikon ve výši 31 926 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] prostřednictvím své obhájkyne v zákonné lhůtě, tedy včas, odvolání směřující do výroku o vině a trestu, jakož i do výroku o náhradě škody. Namítají, že okresní soud dospěl k nesprávným závěrům, když zejména nesprávně posoudil provedené důkazy, neprovedl důkazy navrhané a nedostatečně zhodnotil veškeré skutkové okolnosti případu. Provedení jimi navrhaných důkazů by mělo zásadní vliv na hodnocení věrohodnosti poškozeného i jeho matky, svědkyně [REDAKCE]. Věrohodnost poškozeného je dle obžalovaných podlamována rozpory v jeho tvrzeních v rámci podaného vysvětlení

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v přípravném řízení a v rámci výpovědi při hlavním líčení. Pokud by soud provedl důkaz výsledkem manželů [REDAKCE] a předložených listin, dospěl by k závěru, že jak sám poškozený, tak jeho matka, v minulosti křivě obvinili pana [REDAKCE] z toho, že jim vulgárně nadával. V proběhlém přestupkovém řízení jakékoliv protiprávní jednání pana [REDAKCE] prokázáno nebylo. Všechny tyto skutečnosti svědčí o tom, že poškozený je osobou, která vyvolává konflikty a skutečně proběhlé události pozměňuje ve svůj prospěch, stejně jako jeho matka. Obžalovaní dále namítají, že soud nijak nepřihlédl k tvrzením obžalovaných o tom, že to byl právě poškozený, kdo hádku vyvolal a kdo je slovně vyzýval k tomu, aby si situaci týkající se živého plotu šli vyřešit na ulici. Dle obžalovaných i tvrzení poškozeného o uskutečněných výhrůžkách zůstává tvrzením osamoceným. Obžalovaní rovněž poukazují na zásadní rozpory ve výpovědích jednotlivých svědků, a to zejména v otázce počtu úderů, kopů a způsobu provedení útoku. Věrohodnost nezletilého syna poškozeného je dle obžalovaných podlamována tím, že uvedl, že s otcem v průběhu doby o incidentu několikrát hovořil. Obžalovaní taktéž namítali rozsah poškození brýlí, když nelze bezpečně konstatovat, že poškození brýlí bylo skutečně způsobeno jednáním obžalovaných. Obžalovaní poukázali na skutečnost, že již samotné trestní řízení mělo s ohledem na jejich osobní poměry na jejich život zásadní vliv. Celé vyšetřování velice těžce nesou, obžalovaný [REDAKCE] byl dne [REDAKCE] 2019 hospitalizován na psychiatrické klinice FN [REDAKCE] a do současné doby je v pracovní neschopnosti. V petitu svého odvolání navrhli, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a ve věci sám znovu rozhodl.

4. Odvolání obžalovaných je třeba považovat za podané včas, oprávněnými osobami, ve znění písemného odůvodnění splňující nároky kladené na obsah odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu. Krajský soud tedy neshledal důvody pro zamítnutí či odmítnutí odvolání z formálních důvodů ve smyslu § 253 tr. řádu.
5. V rámci veřejného zasedání a z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, by krajský soud přihlédl, jen pokud by měly vliv na správnost výroku, proti němuž byla odvolání podána. Poté krajský soud dospěl k následujícím závěrům.
6. V řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, nezjistil krajský soud takové vady, které by mohly způsobit nesprávnost napadených výroků. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení zajišťující právo na obhajobu obžalovaných, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů.
7. Okresní soud postupoval podle § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přitom vycházel pouze z těch důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení.
8. Provedené důkazy poté soud pečlivě zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a to logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pominut, popř. z něj byly vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Rozpory, které ve věci vyvstaly, překlenul okresní soud úvahami opřenými o objektivně zjištěné skutečnosti.
9. O skutkovém stavu věci, jak byl zjištěn a popsán ve výroku napadeného rozsudku, nejsou ani podle přesvědčení odvolacího soudu důvodné pochybnosti. S odůvodněním okresního soudu se krajský soud zcela ztotožnil, proto na správné, přesvědčivé i pečlivé odůvodnění rozsudku okresního soudu pro stručnost zcela odkazuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

10. Pokud jde o námitky obžalovaných uplatněné v podaném odvolání, tyto shledal krajský soud neopodstatněnými. Předně odvolací soud uvádí, že tyto námitky jsou v zásadě opakováním jejich obhajoby, s níž se okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal, když vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Nad rámec zde uvedeného a k námitkám obžalovaných je třeba dodat následující.
11. Obžalovaní nepopírají, že by došlo ke konfliktu s poškozeným. Oba ve vzájemné shodě (i ve shodě s výpovědí poškozeného) uvedli, že sousedské vztahy jsou dlouhodobě problematické. Slovní konflikt byl vyvolán sporem o živý plot pěstovaný poškozeným a přerostl v konflikt fyzický, když obžalovaný [REDAKCE] situaci neunesl a poškozeného napadl. Byť se jejich výpovědi co do rozsahu fyzického napadení obžalovaným [REDAKCE] liší, když tento obžalovaný doznal, že poškozenému vykopl z ruky mobilní telefon a následně poškozenému chytil ruce a natlačil ho na betonový sloupek, přičemž obžalovaný [REDAKCE] zmiňoval pouze úchop a naražení na sloupek, ve shodě popřeli, že by poškozeného napadli údery a kopy tak, jak je popisováno ve výroku napadeného rozsudku, vyloučili, že by poškozený při incidentu spadl na zem. Obžalovaní taktéž sporovali, že by poškozenému vyhrožovali způsobem popsáným ve výroku napadeného rozsudku.
12. Obžalovaní jsou ze spáchání skutku usvědčováni přímými důkazy, a to především výpovědí poškozeného [REDAKCE], přičemž i dle odvolacího soudu nelze námitce na jeho nevěrohodnost přiznat důvodnost, neboť poškozený velmi podrobně popsal jednání a chování obou obžalovaných i důsledky, které to ohledně jeho zdravotního stavu mělo. Specifikoval taktéž jemu adresované výhrůžky obžalovaných i jeho obavy z jejich naplnění. Tento důkaz není ojedinělým důkazem, ale je podporován celou řadou důkazů dalších, na které okresní soud správně poukázal.
13. Dle obžalovaných o nevěrohodnosti poškozeného svědčí i rozpory v jeho vyjádřeních v rámci přípravného řízení a řízení před soudem. Tuto námitku obžalovaných soud hodnotí jako zcela nedůvodnou, když okresní soud správně vycházel pouze z důkazů procesně použitelných, tzn. z důkazů provedených v souladu s trestním řádem. Tímto důkazem byla výpověď poškozeného při hlavním líčení, kdy byl slyšen v postavení svědka. Ke skutečnostem, které poškozený uváděl v přípravném řízení v rámci svých podaných vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu a na které obžalovaní ve svém odvolání poukazují, soud bez splnění podmínek daných ustanovením § 211 odst. 6 tr. řádu nemohl přihlížet.
14. Na místě nejsou ani námitky ve vztahu k rozporům ve výpovědích svědkyně [REDAKCE] a syna poškozeného, neboť i dle názoru odvolacího soudu nejde o rozpory podstatné, které by dané výpovědi činily nevěrohodnými. Otázce hodnocení výpovědí těchto svědků věnoval nalézací soud ve svém odůvodnění rozhodnutí zvýšenou pozornost, přičemž přesvědčivě a logicky vysvětlil možné příčiny dílčích rozporů ve výpovědích těchto svědků. Při hodnocení těchto výpovědí správně zohlednil i věk svědků a jejich emoční rozpoložení z jednání obžalovaných, které je vzhledem k jejich příbuzenskému vztahu k poškozenému lidsky pochopitelné. Na logické odůvodnění okresního soudu lze zcela odkázat. Z dokazování je zřejmé, že původně pouze slovní konflikt mezi obžalovanými a poškozeným vygradoval v konflikt fyzický, poměrně nečekaně a následně vše probíhalo v rychlém časovém sledu. V obdobných případech není výjimečné, naopak je zcela běžné, že jednotliví aktéři reprodukuji průběh incidentů odlišně. Tento závěr podporuje i skutečnost, že i samotnými obžalovanými není průběh projednávaného konfliktu popisován zcela souladně.
15. Dle krajského soudu je dalším důkazem podporujícím věrohodnost tvrzení poškozeného, potažmo prokazujícím vinu obžalovaných, znalecký posudek z oboru lékařství, odvěti

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

soudní lékařství. Znalec byl ve věci přibrán k posouzení rozsahu zranění, k posouzení, jakým způsobem a po jakou dobu předmětná zranění poškozeného omezovala v běžném způsobu života a také k zodpovězení otázky ohledně mechanismu vzniku daných úrazových změn. Znalec dospěl k závěru, že zranění poškozeného vznikla opakovaným přímým působením tupého násilí nevelké až středně těžké intenzity proti obličeji, hrudníku, břiše a pravému předloktí, přičemž zraňujícím předmětem mohla být pěst ruky nebo obutá noha druhé osoby, resp. v případě rány na čele a předloktí lze hovořit o přímém působení tvrdého předmětu, kterým mohl být betonový sloupek. Znalec konstatoval, že zranění poškozeného tak mohla velmi dobře vzniknout způsobem, který on sám, ale i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] popisovali.

16. Za námitku ve vztahu k výroku o vině lze považovat i zpochybnění výše způsobené škody, když obžalovaní namítají rozsah poškození brýlí. Lze přisvědčit, že dle protokolu o ohledání místa činu poškozený poškození brýlí přímo nezmiňoval; protokol obsahuje pouze jeho sdělení o tom, že mu brýle upadly na zem. Tento fakt však nevylučuje, že brýle byly při konfliktu jednáním obžalovaných fakticky poškozeny tak, jak při své výpovědi poškozený vypověděl, když i samotní obžalovaní připustili, že brýle po ataku obžalovaným [REDAKCE] spadly na zem a mohly se poškrábat. Rozsah poškození brýlí pak byl zjištěn odborným vyjádřením.
17. Ze všech shora uvedených důvodů lze uzavřít, že skutkový stav byl okresním soudem zjištěn na základě důkazů, které sám zákonným způsobem provedl a zcela logickým způsobem vyhodnotil. Vina obžalovaných tak byla i dle krajského soudu bez pochybností prokázána.
18. Jestliže obžalovaní navrhli doplnit dokazování výsledkem manželů [REDAKCE] a předložených listinných důkazů, pak krajský soud stejně jako soud okresní konstatuje, že skutkový děj byl náležitě prokázán již realizovanými důkazy a navrhuje-li obhajoba provedení důkazů dalších, pak se jedná o důkazy nadbytečné. Výsledkem manželů [REDAKCE] a předloženými listinnými důkazy by mělo být prokázáno, že poškozený v minulosti krivě obvinil navrženého svědka z toho, že mu vulgárně nadával, přičemž toto jednání svědkovi nebylo v přestupkovém řízení prokázáno. Tyto důkazy by tak dle obhajoby měly zásadní vliv na hodnocení věrohodnosti poškozeného. Jak již krajský soud opakovaně konstatoval, o věrohodnosti poškozeného nemá pochybnosti, neboť skutečnosti jím tvrzené korespondují s dalšími již provedenými důkazy. Skutečnost, že soužití poškozeného se sousedy není bezkonfliktní, že poškozený má spory nejen s obžalovanými, ale měl i s navrženými svědky, je skutečností nespornou a doplnění dokazování by z tohoto pohledu nemělo na závěr soudu o vině obžalovaných žádný vliv. Stejně tak v případě listinných důkazů, předložených obžalovanými již při hlavním líčení, soud neshledává přímou souvislost s projednávanou věcí. Za této situace okresní soud nepochybil, pokud zamítl důkazy na doplnění dokazování v této věci. Na správném závěru soudu o řádně zjištěném skutkovém stavu a prokázání viny obžalovaných nemění nic ani obžalovaným [REDAKCE] předložená propouštěcí zpráva z Fakultní nemocnice [REDAKCE], [REDAKCE] kliniky, o hospitalizaci obžalovaného od 27. 3. 2019 do 17. 4. 2019, která byla při veřejném zasedání čtena. Duševní stav obžalovaného [REDAKCE] byl znalecky zkoumán již v přípravném řízení, přičemž znalec dospěl k závěru, že rozpoznávací i ovládací schopnosti jmenovaného byly v době spáchání skutku zachovány.
19. Přílehavě okresní soud také jednání obžalovaných posoudil jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu s přečiny poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku, vše formou spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, neboť bylo prokázáno, že svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce znaky těchto skutkových podstat naplnili. Jednání obžalovaných bylo současně tak

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

intenzivní, že byla splněna tzv. podmínka „ultima ratio“ a vůči obžalovaným je třeba s ohledem na společenskou škodlivost jejich jednání uplatnit trestní odpovědnost a trestněprávní důsledky s ní spojené, neboť zde nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku). Krajský soud se tudíž s právní kvalifikací jednání obžalovaných ztotožňuje.

20. Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Okresní soud správně hodnotil hlediska stanovená § 38 a 39 tr. zákoníku, tj. že při stanovení druhu trestu a jeho výměry je třeba mj. přihlídnout k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Správně vzal v úvahu výraznou polehčující okolnost v podobě vedení řádného života obou obžalovaných, ale na druhé straně nemohl ani krajský soud přehlédnout spáchání čtyř trestných činů, tj. přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) tr. zákoníku. Pokud byl obžalovaný za této situace uložen výchovný trest odnětí svobody v jedné čtvrtině zákonné trestní sazby uvedené v § 175 odst. 1 tr. zákoníku, tedy ve výměře jednoho roku, podmíněně odložený na zkušební dobu dvou roků, za současného uložení omezení ve smyslu § 82 odst. 2 tr. zákoníku spočívajícího dle svých sil nahradit škodu způsobenou trestnou činností, nejde v žádném případě o trest nepřiměřeně přísný. Uložený trest odpovídá charakteru spáchané trestné činnosti, ale i možnostem nápravy obžalovaných a okolnostem celého případu. Správně byly tresty v souladu ustanovením § 43 odst. 1 tr. zákoníku uloženy jako tresty úhrnné. Odvolací soud tak neshledal zákonná hlediska, která by jej k zásahu do trestů uložených nalézacím soudem opravňovala.
21. Pochybení nebylo zjištěno ani ve výroku o náhradě škody ve vztahu k poškozené VZP ČR, regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj. Poškozená se včas a řádně se svým nárokem na náhradu škody do trestního řízení připojila, byla zjištěna odpovědnost obžalovaných za uplatněnou škodu, jakož i příčinná souvislost mezi jejich jednáním a způsobenou škodou. Okresní soud tak poškozené správně přiznal uplatňovanou částku, představující náklady léčení poškozeného ■■■■■.
22. Prostor pro korekci přiznaných náhrad však odvolací soud shledal ve vztahu k adheznímu výroku, kterým bylo rozhodnuto o náhradě škody uplatněné poškozeným ■■■■■. Poškozený se připojil prostřednictvím svého zmocněnce s částkou 112 756 Kč, přičemž v písemném podání jednotlivé nároky přesně specifikoval. Okresním soudem byla obžalovaným uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně poškozenému částku 71 446 Kč na náhradu škody na poškozených věcech a bolestné. Se zbytkem svého nároku byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Okresní soud nepochybil, pokud poškozenému, kterému byla prokazatelně jednáním obžalovaných způsobena újma na zdraví, přiznal náhradu nemajetkové újmy v podobě bolestného ve výši 46 026 Kč, neboť tento nárok poškozený řádně doložil, když k vyčíslení bolestného předložil znalecký posudek vypracovaný příslušným znalcem. Nalézací soud taktéž nepochybil, pokud poškozenému přiznal nárok na náhradu škody za poškozený mobilní telefon ve výši 2 000 Kč a poškozené brýlové čočky výši 23 220 Kč, když způsobení škody v této výši jednáním obžalovaných bylo prokázáno, přičemž při stanovení konkrétní výše poškození soud správně vycházel z příslušných odborných vyjádření. Zcela správně pak okresní soud poškozeného se zbytkem uplatňovaného nároku odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Trestní řízení primárně slouží k posouzení otázky viny a trestu a rozhodování v adhezním řízení nesmí být v rozporu se zásadou rychlosti trestního řízení. Důkazní břemeno v tomto případě nese sám poškozený a není povinností soudu zjišťovat veškeré rozhodné skutečnosti jako je tomu v případě posuzování viny obžalovaného.
23. Pochybení odvolací soud shledal v rozhodnutí okresního soudu o přiznání částky ve výši 200 Kč. Jde o částku vynaloženou poškozeným za vypracování technického posudku o

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

závadě mobilního telefonu. Jedná se tak o náklady, které poškozený může uplatňovat po skončení trestního řízení postupem podle § 154 odst. 1 tr. řádu, neboť se jedná o náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku v trestním řízení.

24. Z tohoto důvodu krajský soud napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody ve vztahu k tomuto poškozenému zrušil a nahradil rozhodnutím vlastním, které se oproti napadenému rozsudku liší nepřiznáním náhrady škody za vypracování výše uvedeného technického posudku.
25. Nároky na náhradu škody a náhradu nemajetkové újmy jsou dva samostatné nároky, o nichž je proto nutné rozhodnout samostatnými výroky. Pochybení okresního soudu v tomto směru, když rozhodl o obou uplatněných nárocích jedním výrokem, odvolací soud ve svém rozhodnutí napravit a rozhodl o každém z těchto nároků zvlášť. V ostatním poškozeného s nároky znovu odkázal na občanskoprávní řízení.
26. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k dalším výrokům rozsudku pochybení krajský soud neshledal, zůstal napadený rozsudek v ostatních výrocích nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 1. srpna 2019

JUDr. Zdeněk Korf v.r.
předseda senátu

Zpracovala:

Shodu s prvopisem potvrzuje _____.